

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/171/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313212317
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5313212317.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Yvetty Dzugasovej, sudcov JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom Bratislava, Justičná č. 9, IČO: 36 789 615, proti odporkyni: E. F., nar. X.X.XXXX, bytom F. X, A. D. č. XXXX/XX, o zaplatenie 588,54 Eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 9C/34/2013-26 zo dňa 7. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 9C/34/2013-26 zo dňa 7. októbra 2014 vo výroku, ktorým súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol a vo výroku o trovách prvostupňového konania potvrdzuje.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

V nenapadnutej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporkyni podľa príslušných ustanovení zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 1.1.2008, § 52 a nasl., § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 54,71 Eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od zosplatnenia do spísania návrhu vo výške 12,01 Eur, úrok z omeškania vo výške 0,026% denne zo sumy 54,71 Eur od 20.11.2013 do zaplatenia, a to všetko v lehote 30 dni odo dňa právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľa zamietol. Zároveň týmto rozsudkom okresný súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznal žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania.

V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi účastníkmi konania dňa 2.10.2007. Podľa záverov okresného súdu musela zmluva obsahovať aj sumu, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov vrátane ročnej percentuálnej miery nákladov. Nedodržanie uvedených zákonom predpísaných formálno-obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere sankcionoval zákon č. 258/2001 Z. z. tým, že veriteľ nie je oprávnený požadovať od spotrebiteľa úrok a poplatky, ktoré nie sú v zmluve uvedené (§ 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z.). Okresný súd zároveň v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že zmluva o úvere neobsahovala údaj o výške úrokov a poplatkov, z ktorého dôvodu sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1.161,79 Eur a táto splatila sumu 1.107,08 Eur, okresný súd vyhovel podanej žalobe v rozsahu rozdielu medzi uvedenými sumami.

Proti rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že sa návrhu vyhovie, alebo jeho zrušenia vo výroku o zamietnutí žaloby a vrátenia veci na ďalšie konanie. Uviedol, že právna úprava účinná v čase uzavretia zmluvy spájala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru jedine s absenciou ročnej percentuálnej miery nákladov. Ďalej odvolateľ v podrobnostiach akcentoval fakt, že úverová zmluva uzavretá medzi účastníkmi je absolútnym obchodnoprávnym vzťahom, pričom časť jej obsahu mohla byť určená aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v zmysle zmluvy bol oprávnený žiadať splatenie celého dlhu z dôvodu, keďže odporkyňa sa dostala do omeškania so splácaním úveru. V podrobnostiach špecifikoval sumu, ktorú si uplatnil v konaní.

Odporkyňa vo vyjadrení k podanému odvolaniu žiadala, aby jej bolo umožnené splácať dlh v splátkach.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil. V nenapadnutej časti ostalo rozhodnutie okresného súdu nedotknuté.

Krajský súd považoval za potrebné zdôrazniť, že základný program sporového konania je formulovaný petítom návrhu na začatie konania, ktorým navrhovateľ požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonávajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

V posudzovanej veci uplatnil navrhovateľ nárok na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 2.10.2007. Podľa ustanovenia § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Je zrejmé, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy a v hlavnom texte zmluvy chýbali ustanovenia o úrokovej sadzbe úveru, či ďalších poplatkoch. Ich absencia znamenala, že navrhovateľ sa nemohol domáhať týchto plnení a ak odporkyňa splácala splátky úveru, tieto mohli byť započítané len na istinu úveru. Žiadne ďalšie platby navrhovateľovi nepatrili, a to ani s odkazom na všeobecné obchodné podmienky. Zmluvné dojednanie obsahujúce odplatu či sankcie za porušenie zmluvnej povinnosti nemôže byť v žiadnom prípade „ukryté“ do neprehľadných ustanovení všeobecných obchodných podmienok, a to bez ohľadu na to, či dlžník tieto podmienky mal možnosť pred uzavretím zmluvy preštudovať alebo nie. Ide o podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pre ktorú právna úprava vyžaduje písomnú formu. Táto požiadavka znamená zrozumiteľné a čestné dojednanie úrokov, poplatkov a sankcií takým spôsobom, ktorý nijako spotrebiteľa nezavádza ani od neho nevyžaduje zložité vyhľadávanie, či oboznamovanie sa v neprehľadnom texte. Všeobecné obchodné podmienky majú slúžiť pre definovanie technickej stránky právneho vzťahu účastníkov, nie zakladanie osobitných práv a povinností v prospech veriteľa a v neprospech spotrebiteľa.

Na základe uvedeného potom krajský súd nepovažoval za opodstatnené tvrdenia odvolateľa, že tu nebol dôvod vyhodnotiť úver ako bezúročný a bez poplatkov. Je pravdou, že spomínané pojmy („bezúročný a

bez poplatkov“) používa až novelizované znenie zákona č. 258/2001 Z. z., avšak právna úprava účinná v čase uzavretia zmluvy jednoznačne určovala, že veriteľ nemôže požadovať od dlžníka úroky či poplatky, ktoré neboli zmluve uvedené.

Pokiaľ ide o návrh odporkyne na rozhodnutie splácať dlh v splátkach, tomuto nebolo možné vyhovieť, pretože bolo formulované až vo vyjadrení k odvolaniu; súd by sa ním mohol zaoberať len vtedy, ak by účastníčka požiadavku vzniesla v konaní pred súdom prvého stupňa alebo v odvolaní, ktoré nepodala.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 (v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V odvolacom konaní nebol navrhovateľ úspešný, odporkyňa si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, resp. jej žiadne nevznikli.

Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.